

VITALITAT

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

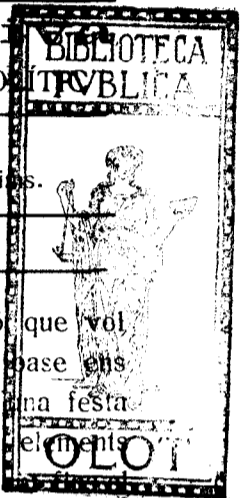
SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la pestreta.
Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÁ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÁ A CRÍTICA

¡Els mateixos

de sempre!

El setmanari d'acció catòlica te l'amabilitat de dedicarnos un article ple de totes aquelles virulencies de llenguatge que son gala y ornament del seu privilegiat istil, encara que de moment sembli que desentonen una mica d'aquella acció de que volen ser campions y qu'alguns—sens dubte equivocats—creiem abans de dedicarnos a la lectura de tal setmanari que deb'a portarse a cap per medi de la persuasió, els bons exemples, y la caritat.

Si volguéssim creure a nostre company Z., no n'hauríem de fer cap cas fins que donguessen la cara els magatzemistes d'adjectius que redacten aquell periòdic... y després tampoc, perque diu que fa rural; pero s'ha de convencer el nostre company qu'aquí estém empenyats tots en seguir sent rurals y qu'ha de venir una tramontana molt forta per emportarsen aquesta nostre especial manera de ser.

Ara mateix ens havíem arribat a creure que ab el cambi de direcció de l'expressat setmanari, hauria vingut com a conseqüència un cambi també de procediments en ell, logrant un major humanisme en nostres palestres, pero veíem en l'article que'ns dedica que continuen sent els mateixos de sempre y's veu ben be qu'aquesta es la seva idiosincrasia y'l seu destí; que no poden ferhi més.

Debém confessar que la persistencia en aquesta actitud tradicional del confrare, aquesta contumacia, a través de distintes èpoques y direccions, a nosaltres qu'aspirém a un superior ideal d'harmonia entre tots, ens ha causat un altre desengany vejent com continua empenyantse en mourers no més que dintre d'aquells tres principis que li han vingut servint de norma: primer: tergiversar els

fets; segon, establir confusions, y tercer: atribuir a n'els demés els defectes seus.

***

De que'ns acusa l'amable confrare? De «la mala fe ab que VITALITAT tracta tots els assumptos» (aixís, tots) «que la tónica de VITALITAT es atacar fins al fons (si qu'ho fem fort) al qu'esculleix per víctima entre les dretes y després negarli tot dret per defensarse» (quant ha tingut lloc aixó?) «qu'havém escullit per objecte de nostres atacs al Sr. Llosas ab lo del enllás de carreteres» (vol dir?) «que'ls senyors de la Lliga s'han cregut que encarregant lo del enllás de carreteres a un diputat y donantli un apat per gracies no havíen de neguitejarse més» (aixó també es un càrrec contra en Llosas?) que incorrém en graves contradiccions, que obrém no més que moguts per l'odi, y una pila de coses més, en el seu sistema de embollica que fa fort, que tant sols existeixen en l'imaginació una mica exaltada del descongut articulista, que en aquest cas no volém creure que sigui el nou director, encara que sigui ell qui respongui dels articles sense firma, perque no'l creíem capás de deixarse dominar d'aquella manera per el sistema nerviós, fins al punt de no poderse treure les paraules odi y mala fe de la punta de la ploma, paraules que resulten repugnants elles mateixes, quant més el seu significat, y que ni deuríen usarse mai, pero molt menos encara per quins pretinguin desenrotllar certes accions de quines desdiuen per complert. Pot dirse tot lo que's tingui per convenient pero de certa manera, amable y catòlic confrare, molt més encara quant se preté tenir rahó, per aixó estém tant lluny de poder atribuir la paternitat d'aquell article a n'el nou director de qui tením la quasi convicció qu'estará completament conforme ab aquestes apreciacions nostres.

***

VITALITAT en un dels seus nombres del mes de juliol, donant mostra d'amplitud de mires, que

prova ella sola quant falsa es l'acusació que vol ferms el nostre confrare y quant sense base ens ataca, va ferse ressó en una gazetilla d'una festa que tractava de celebrarse per alguns elements en obsequi del diputat Sr. Llosas, arri-

punt d'acceptar suscripcions per aquell acte, ab quin fet solzament ja's desfà tot quant ben a gratcient se'ns diu en l'article a que vením referintnos. Si sombra de fonament tingués, no hauria sigut aquesta nostra conducta ben lliure, certament, de prejudicis contra ningú, sinó que hauríem seguit la d'altres que procuran fer el buit a tot quant no consideran ben be de casa seva.

Aquí que no es la Xina, encara que per alguns se pretingui tractar les qüestions no més que per medi de jocs malabars ab les paraules, talment com si no tingués d'enterarsen altre gent que la que viu en aquelles apartades terres, tot hom va entendre que la causa determinant d'aquella festa, aquella especie d'homenatge, era motivada per la qüestió immediata de l'enllás de carreteres y apelém al testimoni de quins varen assistir a aquell acte, digués lo que volgués la convocatòria que no varem fer altra cosa que apropiarnos, primer per venir d'una important entitat y segon per tractarse d'honorar a un fill de la terra per fets qu'anavan a resultar beneficiosos per tots y com a prova de que no'ns mouen petiteses de banderia quant del be general se tracta. De totes maneres el fet resulta sempre igual per nostre objecte, perque aquí no tractém ara de l'enllás de carreteres, en si, ni tampoc de les gestions de nostre diputat, a qui tením dit desde aquestes mateixes columnes que «estém disposats a regoneixer els seus mèrits sempre que vinguin justificats» (VITALITAT de 17 de novembre).

Aquí tractém ara pura y exclussivament de la especial manera de discorrer de El Deber envers VITALITAT y de lo infundat de les seves poc piadoses acusacions.

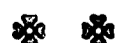
Després de celebrat l'acte de la Moixina, vingué'l fracás de les gestions que fins ara veníen

Josep Plá

PINTOR DECORADOR

CARRER DEL PATI NÚM. 1

DEVANT LA

PESCATERIA

PREUS ECONÓMICS

fentse per la qüestió de l'enllàs de carreteres y nostre publicació davant dels nous datos adquirits y fent us de son perfecte dret d'opinar, ab la major independència, ha dit lo qu'ha cregut convenient al cas, aludint de passada a n'aquell acte en forma qu'ha desagradat, més qu'aixó, ha sublevat y tret de pollaguera al autor de les invectives de que venim parlant. Y aixó es tot.

Doncs ara, permetins l'amable confrare, encara que li costi tenir de pendrer una tassa de tila, o be l'acudir als bromeros per calmar la seva irritabilitat nerviosa, si'l mal no ve de més fondo, que li torném a dir una vegada més qu'aquell acte va resultar una *rifada* (encara que no sigui acadèmica la paraula; que tampoc intentem fer oposicions a l'Academia de la Llengua). Si; va resultar una rifada per tots y fins per nosaltres el celebrar-lo en aquelles circumstancies, sobre tot per quins havien d'estar enterats del estat de les gestions que's practicaven y sigués quina fos el móvil immediat que determinés l'acte. Si era per l'enllàs de carreteres, com creien la major part, si no tots, els qu'allí varen assistir, era injustificat perque no hi havia motiu ferm en que fundarlo y si no era per l'enllàs de carreteres, com volen suposar ara, encara pitjor, perque's varen valer de l'ocasió per mantenir l'equívoc y's varen anar a celebrar els serveis prestats en defensa dels interessos del Districte en l'ocasió més inoportuna y extemporània, precisament quant s'acabava d'experimentar un fracàs. Nosaltres qu'haviam sentit l'entusiasme del primer moment, be tenim dret a manifestar en una forma u altre la decepció soferta, aj enterarnos de la verdadera situació del assumpte.

Ara, com es natural, ha seguit lo que passa sempre; qu'aixís com a l'hora dels elogis tothom s'apresura a recullir el fum de l'incens, davant del fracàs tothom vol fugir de les censures, arribant-se fins a l'ignocentada de volerhi inmiscuir a nostre publicació per el sol fet d'haver tingut el bon desitj de fiar en l'èxit de quins intervenien en l'assumpte.

A nosaltres ens te completament sense cuida-do de que correspongui la major part de culpa a l'un o a l'altre, tant si es de qui estigui ab major o menor relació ab nosaltres com si's tracta del més estrany, que no som pas dels qui tenim dos sistemes de pesos ni dugues maneres diferents de aplicar la justícia segons de qui's tracti; lo que resulta una desaprensió incalificable es l'empenyo d'atribuir al periódic nostre una participació y uns móvils que revelen les *rectas* intencions que mouen a l'articulista, quines habilitats per procurar semblar confusions, desfigurant fets; no han de donarli cap resultat perque n'han abusat massa y ja son de tothom conegudes, justificant una vegada més la seva falta d'escrúpuls de consciencia jutjant als altres a través dels seus propis defectes y'ls seus pocs miraments en atropellar la veritat usant de la falacia ab tot desenfré y tractant al próxim sense cap mirament, tot tant impropri de periódics qu'ostentin certes capsaleres y certs títuls qu'obliguen a moltes coses.

Y després que'ns surtin els deliciosos *mandarins* ab la ridícula cantimplora de que'ls hi neguém la defensa!

THAYA

Per l'art

La raó de les formes

Dona pena veurer en els objectes que'ns rodejan tanta forma lletja, incoherent, muda y sense raó, desplaguent, el gust dels que tingueren la sort de formar-lo en l'harmonia de les coses y desfruint el d'aquells quina disciplina, per desgracia seva, no sigué tant cuidada. Un vell mestre en

l'art de lo bell, parlant del espectacle de lo lleig, digué que ni pera despreciarlo tenia que cridar-se sobre d'ell l'atenció, perque lo lleig al costat del gust era com la poma podrida de que'ns parla l'Evangelí, que podreix a les altres sense inocular-se ella la seva salut.

En la marxa de nosters arts contemporànias hi ha certament moltes pomes podrides que deuen ser apartades de les bones, y aquest apartament de cap modo s'operaria més radical y més salutadament que fixantse un xic els que cultivan les arts ornamentals y'ls que d'elles disfrután, en la raó d'esser de les formes. Les formes es an els objectes inanimats lo que el verb a la seva expressió del enteniment, ella'ns diu el perquè de l'existència del objecte, ens parla de la seva servitut en la vida, del seu origen en l'història, de la seva adaptació a les nostres costums; y sols per aquesta eloqüencia, per aquesta veritat, una forma es bella.

No fa molts dies, al passar per un dels carrers més cèntrics de la ciutat, vaig sentir de llavis d'una bella dama que estava detinguda davant del mostrador d'una botiga aont se venen objectes de aquets que s'ha donat en anomenar propis pera regals, la següent expressió: ¡Quina monada de tinter, sembla una góndola de veritat! Segurament que aquella senyora no hauria deixat anar semblant admiració, si sols una vegada en la seva vida s'hagués fet càrrec que la seva bellesa personal estribava precisament en que'l seu cos afectaba, en general, la forma característica del genre humà acusant correccíssimament dintre d'aquest, les formes bellíssimes de la feminitat. Hauria vist allavors que lluny d'esser el tinter de marras, era sencillament una monstruositat; que'l tinter mes bell es el que més tinter sembla, el que més dona l'idea del seu origen, del seu servei, de la seva comoditat y de la seva funció pràctica, ab una paraula, aquell quines formes fossin més raonades, més eloqüents, més propies.

La forma per ser la cubierta exterior, el vestit dels cossos, l'aparència dels mateixos, ha de tenir sempre una raó, y d'ella no pot apartarse si no vol caurer forzosament en lo lleig. D'aquí que puguin inventarse objectes, però sols descubrirse formes; y en el descobriment de la forma més apropiada, que ab més claritat parli a nostra vista del objecte que la produeix y ab més eloqüencia ens diga la seva servitut, es aont deu l'artista treballar pera lograr la bellesa. Un objecte dels més usuals, una cadira, una taula, un plat, per exemple, tenen les formes genèriques universals en temps y lloc, y la seva raó estriba precisament en el servei dels mateixos; la cadira, en tenir una superfície anterior horizontal y una posterior vertical; la taula en una superior plana; el plat, en una superior cóncava; y aquestes formes ineludibles en els referits objectes sols han arribat el màxim de bellesa quan han topat ab qui ha sapigut descobrir en ells altres formes que accentuessin encara més l'ofici a que aquells objectes estont destinats y la comoditat que a la vida del home reportan, y aquestes formes, eloqüents per excelencia, son les que produeix l'art ennoblint, idealisant, sublimant les formes naturals.

Aixís, doncs, en l'art, les formes deuen tenir totes un origen que es la seva fe de baptisme, una raó de ser produides, y aquest origen y aquesta raó s'accentuen, no se neguen mai embellint aquelles. Una columna es més bella quan més harmóniosament ens sugereix l'idea d'un concepte capás de resistir sense malmetres el pes que sosté; un tacho comptau més la nostra sensibilitat estètica quan les seves línies y superfícies en harmoniosa disposició ens donan la raó del seu servei protector; per aquest sol camí, per el de la raó de les formes, s'arriba desde les humils y belles aparències estructurals fins a les riqueses dels bells objectes senyorials.

Aquestes son les formes que no cansan, les que agradan sempre encara que passin de moda; per que raonades com son, cada dia descobrim en elles noves eloqüencies y'ns fan volguer cada dia mes l'objecte que vesteixen perque a cada moment del mateix ab el llenguatge de la bellesa. Aquets mobles, aquestes ceràmiques, aquets teixits, aquets

ferros que'ns agrada tant d'admirar, malgrat haber sigut trevallats en temps en que l'industria no habia alcansat, ni de molt, el grau de perfecció dels nostres temps, son per nosaltres admirats precisament perque les seves formes no obeeixen al capritxo del compositor, sino perque aquest, enmotllat a la llei del seu origen les ha portat per aont aquesta llei li ordenaba, encausintles en lo corrent del gust del seu sigle, que no es altra cosa que un nou origen accidentat sobre'l permanent de la seva existència.

La gran obra del art clàssic es bella precisament perque no hi ha en totu ella una forma bastarda, una línia que no tingui la seva raó d'esser; la gran conquesta del art medieval fou arribar a la de prestar en bell conjunt y fer particularment belles les seves ingenierils estructures. Un temple grec y una catedral gòtica, deuen la seva pristina bellesa a que tant l'un com l'altre embelleixen la seva nuesa sense amagarla.

Desde mitg sigle en aquets part havem divergit ja bastant en el cultiu de les arts usuals pera no ansiar ab tot el nostre esfors una reacció; es ja hora de que aquesta reacció comenci, y però que siga profitosa, pera que siga eficaç hi ha que girar la vista a la raó de les formes; no li fem el sort, atenguentla, estimemla, ennoblimla y ella'ns donará l'estil dels nostres temps que ab tant d'afany com bojament bu quem.

LL. T.

De cala Ciutat

Recaudacions

Com sigui que diferents vegades hem sentit crítiques parcialíssimes en contra, respecte a la gestió administrativa del actual arcaldé d'aquesta ciutat D. Joan Meroles, hem cregut convenient acudir a les ofícines de l'Administració de Consums pera que se'ns facilités nota exacta del moviment de recaudació per consums durant els onze mesos del corrent any, comparat ab lo que va recaudarse durant el mateix periode del any anterior, quina nota oficial dona el següent resultat:

1912—Recaudat hasta 30 de Novembre 134.106'10 p.
1911— id. id. id. id. 119.675'19 »

Recaudat de més. . . 14.430'91 »

Aquest resultat demostra clarament que la gestió del Sr. Meroles no mereix pas les censures que alguns mal aconsellats d'amagat y maliciosament li dirigeixen; ans el contrari, deu aquesta ciutat al senyor Meroles gratitut y tota classe d'alabanses per son zel, activitat y honradesa desplegadas en la gestió municipal, alabanses que nosaltres som els primers en tributarli en quant an aquest punt, encar que no estiguem pas conformes ab la política que desde un quant temps ve desenrotllant, que no sembla sino que haigi agafat por a la *mano negra* y no gosi plantejar els problemes que hi han per resoldrer, ni enbestir de dret les grans reformes que reclaman la higiene, l'ensenyansa y la mendicitat.

De totes maneres, en quant a lo que a la caixa se refereix, estem ben segurs que'l dia en que sera fóra de l'arcaldia, més de quatre recordaran aquell adagi de *Deu li perdó als passats*, perque ab tota franquesa s'ha de confessar, que l'erari municipal brilla bon xiquet més que en moltes de les passades arcaldies.

Sportives

Diumenge passat se celebrá a Girona l'anunciat *match* entre l'*Strong T. C.* y el *team* representant d'«Olot Deportivo».

Ens dol el dirho; pero el partit de diumenge fou d'aquells que tant poc diuen en favor del *sport*, ja que fou d'una duresa, en alguns moments, que'ns recordá aquells altres *Barcelona-Español*, acabats ab honors de batalla campal.

Comensá el partit a les 3 de la tarde, aliníats els jugadors en l'ordre que anunciabem la passada setmana y a les ordres del *referé* Sr. Casas, de «Olot Deportivo».

Atacaren de valent els gironins la porta con-

traria marcant el referé als pocs moments dos of-sides y una breu interrupció a causa d'una trompada que revé l'Allak.

Reanusat el partit, mostraren els del Strong gran interés en guanyar per tots els medis, començant a menudejar les cargues sobre a l'Allak, a qui marcaben constantment 4 o 5 jugadors contraris impedintli desarrollar el joc.

Una pilota fallada d'una defensa del Strong es aprofitada per l'Allak que shoota desde l'àngul, parant el porter a qui carrega en Barnadàs logrant marcar un goal per «Olot Deportivo».

Surten de nou els gironins dominant marcadament al team contrari y obligant repetidament al porter d'«Olot Deportivo» a salvar la situació, fentho admirablement.

Per fi en una melée devant de porta, logran els gironins el primer tanto, acabantse la primera part.

Al comensar la segona y habentse retirat el referé Sr. Casas per no trobarse en condicions, intenta actuar de tal el Sr. Medrano, qui es rebut ab protesta per el team olotí, posantshi per últim el Sr. Puig (R.)

Durant la segona part continua la dominació marcada dels de Girona, donant continuament ocasions de lluirse a en Girona y l'Homs que porten tot el pes de la defensa.

Una ignocenta ma d'en Rubio dona lloc a un penalty que es entrat per el mitg centre del Strong, marcant aixís el segon goal y acabant el partit ab el resultat de 2 goals a 1 a favor del Strong.

Se distingiren d'aquest, que demostrá esser superior al d'Olot, el devanter centre y l'extrem dreta el mitg centre y el defensa dreta y entre els d'«Olot Deportivo» l'Allak, l'Homs y en Girona, qui estigué constantment admirable fent gala d'una colocació espléndida y una gran seguritat.

Qui no's distingí fou una part del públic, que era nombrós, doncs no doná pas proves d'atenció envers els forasters ni gaires de cultura.

Avui se jugará un partit de foot ball en el camp de «Olot deportivo», entre els teams blanc y blau, formats de la següent manera:

Blanc		
Plana (A.)	Boada	Seguí
Cantarell	Sanchez	Torrentá
Plana	Barnadàs	
Nicolau	Allak	Puig
Blau		
Casas	Hostench	Plana (Y)
Planagumá	Visa	
Coromina	Homs	Rigola
Viñas	Rubió	
Girona		

DEVANTER

CRONICA

Per absoluta manca d'espai, ens veiem obligats a no poguer donar compte detalladament d'un interviu tinguda ab un caracterisat personatge de la novella entitat conservadora.

Procurarém en el número pròxim enterar als nostres volguts llegidors de les manifestacions que va fernes el citat personatge d'aquesta agrupació política.

Demá passat, dimars, a dos quarts de deu del matí, en l'iglesia parroquial de S. Esteve, se celebraran solemne funerals per l'ànima del malaguanyat president del concell de ministres, D. Josep Canalejas Mendez, villanament assassinat a Madrid el dia 12 del prop passat mes de Novembre.

Dimars passat cap allí ente cinc y sis de la tarde els empleats de consums del fílat del Parc decomisaren quatre bots de vi que un tal Privat Corominas portaba dintre un carro carregat de pedras.(?)

Ab armas y bagatge fou passat a cala ciutat en quins baixos descarregá el matute del qual se feren carrec a l'Administració de Consums.

Ahir era el dia senyalat pera celebrar el judici administratiu. Ara no mes falta que si's descobreix la persona a la qual anaven destinats els suscits bots de vi no's el passi ab aigua de bacallá, perquè es de suposar que aquest carreter no obraba pas per compte propi. Y encare que fos aixís:

En la socitat «Ateneo Obrero» s'está organisant pera'l dia cinc de Jarer pròxim, vigília dels Reys una important vetllada Literari—Musical que promet revestir gran importancia.

Ha sigut nomenada una comissió composta dels senyors Ramón Artigas, Anicet Nogué, Joan Badia, Ramón Aubach y Joaquim Oliveras pera que cuidin de portar a terme els treballs necessaris a fi de que la festa resulti lo mes lluida possible, que sens dupte ho será tractantse d'uns joves tant entusiastes com ho son els que composan l'esmentada comissió.

Ab el nom de «Sport Club Oloti» ha quedat legalment constituída en aquesta ciutat una societat esportiva quina Junta directiva la forman els senyors següents: *President*; D. Anton Bolós, *Vis pr. iden*; Dn. Ferran Casadó, *Secretari*; Dn. Sebastiá Sans *Vis secretari*; Dn. Jesús Estoch, *Tesorero*; D. Joaquim Sacrest, *Condor*; Dn. Ignasi Constans, *Vocals*; Dn. Mariano Bolós, Dn. Jaume Tenas, Dn. Lauro Plana y Dn. Joan Marqués.

Aquesta societat tindrà sos punts de reunió en un dels locals del «Centre Catolic».

Avui, dia 15, en el camp de Foot Ball que ha construít en el lloc conegut per *Morató*, al costat de la torre del Marqués de Aguilar y carretera de Sta. Coloma de Farnés, comensaran els partits d'ensaig de dit joc a fi de poguer formar els equip definitius.

Es troven ja de venda els blocs calendari catalans pera l'any 1913, en la impremta d'aquest setmanari, Clivillers, 22.

Dits blocs son impresos a dos tintes y paper satinat, y el text ha sigut cuidadosament escullit al obgete de que no ofengui els sentiments de ningú.

El preu de cada bloc es de 30 centims.

Ab motiu de les properes festes de Nadal, s'han donat algunes llicencies temporals an alguns individus del exercit.

El dia de la Puríssima, s'ha vist forsa desanimat en vist els demés anys.

Passa de mida l'abús que están fent els carreters del carrer de Girona, al deixar els carros a fora impedint el pas a n'els transeunts. Convindria moltíssim que qui pot ho evités.

S'han celebrat ja les últimes festes majors d'aquest encontorns. La passada setmana, després de celebrarse la de Molló, tingué lloch la de las Mines de Surroca, siguent amenisades per la orquesta «La Principal Olotina» quina deixa grats recorts a tot arreu per la seva bona execució en tots els actes.

El divendres últim, en la capella de Sta. Lluçia s'hi celebrá el tradicional aplech com cad'any, ab divi ofici y sardanes per l'orquesta «La Principal Olotina».

Degut a l'esplendidesa del temps, hi acudí una gran gentada de aquesta vila y encontorns.

En el «Círculo Olotense» el diumenge passat, a les 10 de la nit, s'hi celebrá un ball de societat, que degut sens dubte a la funció de teatre, fou bastant desanimat.

Espectacles:

En el Teatre Pricipal, el diumenge passat se posá en escena per el quadro d'aficionados que hi ve actuant durant la present temporada, el grandió drama trágic d'en Sardou «La Tosca».

Verdaderament quan llegirem en els cartells el titol d'una obra tan gran y recordant les anteriors representacions que d'ella havien donat grans companyies en nostre teatre, considerarem casi una temeritat l'atreuiment dels joves aficionados, més la nostra imparcialitat en tota classe de crítiques ens obliga a confessar que la representació de la «Tosca» fou justa estuuiada y conscient, com no's podia esperar de uns joves aficionados; ara en nom de la mateixa afició y sens altre obgete que'l de fomentar la mateixa, permetin els aficionados que'l humil reporter, a titol de consideracions, comenti cada un d'els personatjes de la manera qu'el els va veurer a fi de poguer, poc a poc, restar totes aquelles coses que fan la declamació defectuosa.

Na Amalia Abronzini, aquesta jove actriu que pro-

met grans avensos en l'art dramátic, feu una Flórida acabada y justa, matisada de detalls y res d'imitacions que sempre perjudiquen, solsament en el primer y quart acte tingué alguna ecena confosa, degut en el ultim al poc ensaig dels papers securdaris que desvirtuaren son treball.

En Coromina en el *Barón Escarpia* excelent, estudiant ab precisió y voluntat; en el tercer acte tingué moviments escénics d'un verdader actor, més deslluí quelcom el seu treball el caracterisat que feia d'ell un tipo massa jove y guapo y ab discordancia ab la manera de declamar. En Robert Juglar, quelcom indecis en el *Mario*, fret en algunes escenes y be en el final del segon acte; en Vila, discret y estudiós com sempre; en Viñet, llástima de veu que feu que's poses de mal humor; els dos cosins Farjas, quins debutaren aquell dia, be de tipo pro poc ensajats.

L'entrada més que regular o casi pié.

Per air y avui, reaparició de la célebre *Chavala* y debut del *Duo Vidal*, posant en ecena el quadro d'aficionados, el drama de Guiñol «La Tenaza» y la comedia «Per Punt».

En el «Ideal Park» hi debutaren dissapte passat, les cansonetistes «Pilar Caballero» y «Estrella Oriental» y els exéncrics musicals «Les Orlandos». Aquets últims foren molt del agrado del públic, car son treball val la pena y fou executat ab justesa, més els dos primers foren de tant mala condició, que l'empresa's veje obligada a ferlos retirar, doblant son treball en les sessions del diumenge, els simpáticos «Orlandos» quins compliren el programa y satisfieren de debó.

Les películes ben escullides, més en quan a la progecció, quelcom defectuosa. Forsa gent.

Per air y avui, está anunciada la coupletista Pepita Alcázar y els excéncrics musicals «Les Kari oka».

En el «Cente Catolic» feren comedia uns quans aficionados. De la execució res ne sabém; lo que si varem enterarnos es que eran uns 30 espectadors.

El dia de la Puríssima hi hagué sarau en el «Círculo Olotense» amenisat per la orquesta «La Principal Olotina».

La concorrencia molt escassa y els balladors encara més escasos.

Dimecres tinguerm el gust de assistir a la festa major del vehí poble de Argelaguer.

Dita festa tota elia ben típica y sencilla, trascorregué alegre y sens cap incident pertorbador.

Foren animats els saraus y sardanes, Ball-pla, etc. amenisats per la cobla «La vella de Tortellá».

En honor dels vehins hem de fer constar els obsequis qu'ens prodigaren pels que'ls hi quedem fondatament agrahits. Grans mercés y per molts anys.

L'impressor d'aquest setmanari, en Pere Aubert ha tingut la galanteria de regalarnos una bonica tarja ab son corresponent bloc que en car que sencill es forsa elegant. Moltes mercès.

A primers d'aquesta setmana s'han inaugurat en el vehí poble de S. Esteve de Bas, les obres pera la aportació d'aigues, que han sigut efectuades per la casa Soujol y Companyia en Cta. de Barcelona.

La arribada de l'aigua en la font instalada en la plassa, ha sigut rebuda ab gran alegría per el veins.

PEDID EL
GRAN APERITIVO
VINO AÑEJO
QUINADO CAMPÀ

Extenso surtido en vinos
Jerez, Málaga y otros

Representante en Olot:
Esteban Hostench Trasfi
VIRGEN DEL PORTAL, 6

Imp. de Pero Aubert, Clivillers, 22. Olot

J. NICOLAU Y C.^A

PINTORS
DECORATORS

Se pinten y empaperen habitacions, rétols, fatxadades y tot lo referent al ram de pintura Preus molt econòmics

OLOT.—San Bernal, 5, baixos.—OLOT

Piu Orri

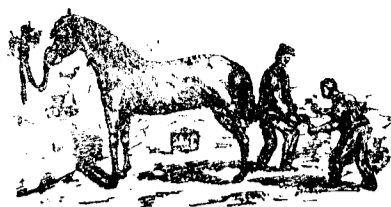
Grans assortits de genres d'hivern

Llanes, des de DOS RALS cana

Bufandes

de UN a QUARANTA rals : : :

Abrics y tota mena d'articles

CLINICA VETERINARIA

DE

ANTON TOBRENT Y FILL

Tractament de tota classe d'enfermetats y operacions relatives al bestiar per lo qual compta ab abundant instrumental modern.

Olot, Plassa del Carme (casa Plantalech)

DOMICILI PARTICULAR Carrer de la Proa 9, pis. 2.º

ELECTROLOGIA Y
RADIOLOGIA MEDICAS

carrer dels Dolors n.º 1 chanfrà al de S. Rafel.—OLOT.

DIAGNOSTICS Y TRACTAMENTS

Malalties nervioses : Reumatismes crònics : Fractures : Luxacions : Aneurismes : Artritis : Calcòls lupus : Carcinomes : Hipertricosis (pel moixi abundant) : Cloroanemies : Malalties dels pulmons etc., etc.

Primera instal·lació IDEAL de la província de Girona per fotografia visceral instantània e infinitat de dispositius especials : : : : : :

LA MODERNA
de Francisco Bartrolí

Carme, 16. — OLOT

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE
 MONTAT AB TOTS ELS
 AVENSOS MODERNS

Aquest establiment, el més complet d'aquesta ciutat, ha sigut objecte de grans y importants reformes, les que'l posen al davant dels primers que de sa classe existeixen en tota la provincia.

ESPECIALITAT EN L'ARREGLO
 DEL CABELL Y LA BARBA
 HIGIENE ANTISSEPSIA
 SERVEI A DOMICILI

FABRICA DE MOSAIGOS

HIDRAULICOS

y piedra artificial á precios desde 2.75 ptas. á 5 ptas. metro cuadrado.

de

JULIAN JIMENO

Calle FLUVIA, 11 OLOT.

Solidez y firmeza absoluta en los materiales y en sus colores y barnices.

Esta casa se encarga de la fabricación de artículos especiales, según diseño, á gusto del comprador y garantiza sus productos por el espacio de cuatro años.

Gran economía respecto á los precios de fábrica en Barcelona.

LO POSITIU

GRAN ESTABLIMENT DE SASTRERIA

— DE —

JOAN BELLAPART

9, carrer de S. Esteve 9,

Extens assortit de robes per la temporada.

Trajos desde 20 pessetes per amunt

MODA PARISIEN

ECONOMIA, GUST, PERFECCIO

Fosfo.Glicokola
DOMENECH

PODEROSO TONICO RECONSTITUYENTE
 B. DOMENECH

BARCELONA

Los Sres. médicos recetan con preferencia á todo otro reconstituyente el **FOSFOGLICO-KOLA DOMENECH** por los resultados positivos obtenidos en la Neurastenia, inapetencia, Debilidad, Convalescencia y demás enfermedades por denutrición orgánica.

Representante en OLOT:

JUAN CARDELÚS É HIJOS

Farmacía, Droguería y Perfumería
 Muestras gratis

COMPANYIA IMPERIAL REYAL PRIVILEGIADA

"RIUNIONE ADRIATICA
DI SICURTA,"

Fundada en 1838, en Trieste (Austria)

Inscrita segons R. O. de 21 de Novembre de 1910, pera la gestió del ram de Segurs-Vida. en el Registre creat en Espanya per la Lley de 14 de Maig de 1908.

Capital social completament desembolsat.

Frances 10.500.000

Pólises-vida en vigor al final de l'any 1911

per Frances 528.414,227

Capitals pagats Segurs-vida durant el

mateix any per Frances 10.325,940

Primes vida. . . . . » 21.315,844

Total de reserves al final del any 1911

Frances 170,738,882

Els fondos de la secció-vida están colocats en valors de primera garantía. excluint tota mena de valors industrials.—Dipòsit en el Banc d'Espanya.—Condicions de pólises lliberrimes.—Combinacions de segurs molt ventajoses.—Primes moderades.

Direcció General pera Espanya: Tenlle Catalunya. 1—BARCELONA

Representant en OLOT: Josep Ferrán. Bonayre, I.